

ఓదార్ప మరయు వేశహాసమ మాటలు

నాలుగు సుహర్త వృత్తాంతాల రచయితలైన మత్తయీ, మార్కు, లూకా మరియు యోహాను, యేసు నీలువపై వేలాడుతున్నవ్వుడు పలికిన మాటలను— మోతతం ఏడు హక్యాలను—మనకు నమోదు చేశారు. కల్వరీ నుండి మనకు లభించిన దృశ్యాలన్నీంటిలో, మూడవది బహుశా అత్యంత హృదయన్పరశ కలిగించేది మరియు అత్యంత సునీతమైనది. ఆ దృశ్యంలో యేసు తన తల్లి వైపు చూసి, "అమ్మా, ఇదిగో నీ కుమారుడు" అని, ఆ తర్వాత వరీయ శిష్యుడైన యోహానుతో, "ఇదిగో నీ తల్లి" అని అన్నారు. ఇది ఓదార్పమను మరియు వేశహాసానీ తేలివే ఒక అందమైన, హృదయన్పరశ కలిగించే దృశ్యం.

సైనికులు యేసును నీలువ వేసినవ్వుడు, వారు ఆయన వనీతరాలను తీసుకుని, హాటిలో ఒక్కొక్కరికి ఒక భాగం చొవ్వున నాలుగు భాగాలుగా పంచుకున్నారు, లోపలి వనీతరం మాతరం మిగిలిపోయింది. ఆ వనీతరం కుట్లు లేకుండా, పై నుండి కిరిండికి ఒకే ముక్కగా నేయబడింది. 'దీనిని మనం చింపవద్దు. ఇది ఎవరికీ దక్కుతుందో చీట్లు వేసి నిరణయించుకుందాం' అని వారు ఒకరితో ఒకరు అనుకున్నారు. 'వారు నా వనీతరములను పంచుకొనిరే, నా పైవనీతరముల కొరకు చీట్లు వేసిరే' అని చెప్పిన లేఖనము నిరవేరుటకై ఇది జరిగింది. కాబట్టి సైనికులు అలాగే చేశారు. యేసు నీలువ దగ్గర ఆయన తల్లి, ఆయన తల్లి సహోదరీ, క్రోవా భార్యయైన మరియు, మరియు మగ్దలేన మరియు నీలబడి ఉన్నారు. యేసు అక్కడ తన తల్లిని, తాను పరేమించిన శిష్యుడు దగ్గరలో నీలబడి ఉండటానీ చూసి, తన తల్లితో, 'వరీయమైన అమ్మా, ఇదిగో నీ కుమారుడు' అని, ఆ శిష్యునితో, 'ఇదిగో నీ తల్లి' అని చెప్పాడు. ఆ సమయం నుండి ఆ శిష్యుడు ఆమెను తన ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాడు. (యోహాను 19:23)

27)

యేసును శిలువ వేసిన నలుగురు సైనికులు ఆయన వనీతరాలను నాలుగు వేరవేరు భాగాలుగా విభజించారు. అయితే, ఇక్కడ జరుగుతున్న కరమానీ అర్థం చేసుకోవడానికి, మనం చరిత్రలో కొంచెం వెనక్కి వెళ్లి, యూదుల వనీతరధారణ ఆచారాలను, అలాగే శిలువ వేయడానికి సంబంధించిన కొన్నే రోమన్ ఆచారాలను పరిశీలిద్దాం.

ఒక యూదు మరుపుడు సాధారణంగా ఐదు రకాల వనీతరాలను ధరించేవాడు. అన్నీంటికన్నా ముందుగా అతను తలహాగా లేదా అలాంటి ఏదైనా వనీతరానీ ధరించేవాడు. తూర్ప ఆనియా మరియు మధ్యవర్చయ దేశాల వరజలు తమ జుట్టు ముఖం మీద పడకుండా, ఒకేచోట ఉండేలా వెట్టుకునే తలహాగాల చీతరాలను మేరు ఇంతకుముందు మే టెలివిజన్లో చూసే ఉంటారు. అది శతాబ్దాలుగా ధరించున్న ఒక సాంప్రదాయ తలహాగా.

కానీ యూదు మరుపుడు ఏదో ఒక రకమైన బూటు, సాధారణంగా తోలు చెవ్వు ధరించి ఉండేవాడు. మూడవ వనీతరం పొడవాటి గొను, సాధారణంగా పైభాగంలో చీలికతో, కొన్నేసార్లు పూర్తిగా తెరిచి లేదా వరక్కల నుండి కిరిండికి చీల్చబడి ఉండేది. అది చీలమండల వరకు వేలాడుతూ, వదులుగా ఉండి వనీతరంగా ఉండేది.

నాలుగవ వనీతరం ఆయన నడుము పట్టి. అది మరొక గుడ్డ ముక్క, లేదా కొన్నేసార్లు ఆయన నడుము చుట్టూ కట్టుకోవడానికి ఉపయోగించే ఒక తోలు ముక్క. ఇది పొడవాటి, వదులుగా ఉండి పై వనీతరం గాలికి ఎగిరిపోకుండా ఆనింది, అది సమయంలో అది వదులుగా ఉండటానికి కూడా వీలు కల్పించింది. చివరగా, ఒక యూదుడు లోపలి వనీతరానీ ధరించేవాడు. యేసు వేషయంలో, అది పై నుండి కిరిండికి నేసిన ఒకే గుడ్డ ముక్కతో తయారు చేయబడింది మరియు కుట్లు లేకుండా ఉండేది.

నాంవరదాయకంగా, ఆ లోపలి వనతర్రాన్‌ని ఒక తల్లి తయారు చేసి, తన కుమారుడు యుక్తవయస్సుకు వచ్చేసేవముడు అతనికి ఇచ్చేది. బహుశా, మరియ యేసు కోసం సరేగ్‌గా అదే చేసి ఉంటుంది. ఇవేముడు గుర్తుంచుకోండి, ఎందుకంటే ఇది మరొకొద్దీ సేపట్లో వేరన్‌తావనకు వనతుంది.

రోమన్‌లకు కూడా శిలువ వేయడానికి సంబంధించి కొన్నే ఆచారాలు ఉండేవి. శిలువ వేసే విధి కోసం ఎల్‌లవముడా ఐదుగురు రోమన్ సైనికులను నియమించేవారు. వారిలో నలుగురికి మేకులు కొట్టి, శిలువను సరైన నేధానంలోకి లాగే బాధ్యతను అవ్వగించేవారు. కానీ శిలువ నీటారుగా నీలబడిన తర్వాత, వారు ఒకరకమైన చతుర్ముఖ కాపలా నేధావరాన్‌ని ఏర్పాటు చేసేవారు. ఏదైనా మువ్వము ఎదురైతే, బాధాకరమైన మరణం కోసం శిలువపై ఉన్న బాధితుడిని రక్షించడానికి వారే అక్కడ ఉండేవారు.

మేగిలిన నలుగురికి బాధ్యత వహించిన సైనికుడు శతాధిపతి. అతడు శిలువ వేయడాన్నే పర్యవేక్షిస్తున్నాడు. ఆ నలుగురు సైనికులకు కలిగిన వరయోజనాల్లో ఒకటి ఏమిటంటే, ఆ రోజు బాధితుడు ధరించిన బట్టలను వారు పంచుకోవచ్చు. అక్కడ నగ్నంగా, అవమానకరంగా వేలాడుతున్న యేసు బట్టల విషయంలో వారు అదే చేస్తున్నారు. వారు ఆయన బట్టల కోసం జూదం ఆడుతున్నారు.

సమన్య ఏమిటంటే, యేసు వద్ద బహుశా ఐదు వనతర్రాలు ఉండేవి, కానీ నలుగురు సైనికులు మాత్రమే ఉన్నారు. శతాధిపతి నేపవ్విటంగా ఈ పనిలో హలుపంచుకోలేదు. అందువల్ల, ఒకడు తలవగాను, ఒకడు ఆయన వాదరక్షలను, ఒకడు ఆయన వైవనతర్రాన్‌ని, మరొకడు ఆయన నడుముపట్టిని తీసుకున్నాడు. అయితే ఐదవ వనతర్రామైన లోపలి వనతరం ఎవరికి దక్కుతుంది? వారు ఎలా నిర్ణయించుకున్నారు? ఆ నలుగురిలో లోపలి వనతరం ఎవరికి దక్కుతుందో నిర్ణయించడానికి, వారు చీట్లు వేయడం లేదా దాని కోసం జూదం ఆడటం చేశారని యోహాను మనకు చెబుతున్నాడు. వారిలో ఎవరికీ నిజంగా లోపలి వనతరం దక్కుతుందో చూడటానికి వారు హాచికలు వేస్తున్నారని మనం చెప్పవచ్చు. నీనందేహంగా వారికి తెలియదు, కానీ యోహాను మనకు చెబుతున్నదేమిటంటే, వారు హానతహానికి కీర్తన 22:18లో నమోదు చేయబడిన దావీదు వరపచనాన్‌ని నిరవేరుస్తున్నారు.

కాబట్టి, ఈ రకమైన నేపథ్యంతో, యూదు మరుపులు ఎలా దునతులు ధరించేవారో అనే ఆచారాల గురించే మరియ రోమన్ సైనికులు తమ బాధితులను శిలువ వేసేటప్పుడు హాటించే ఆచారాల గురించి కొంత తెలుసుకున్న తర్వాత, ఇవేముడు మనం ఆ సన్నీవేశానికి తీరిగి వచ్చేది, అది మరింత అర్థవంతంగా ఉందో లేదో చూడదాం.

ఆయనను శిలువ వేసిన సైనికులు, ఆయనను దూషిస్తూ ఎగతాళి చేస్తున్న గుంపు మాత్రమే కాకుండా, ఆ శిలువ వేసే సమయంలో అక్కడ ఇతరులు కూడా ఉన్నారు. ఆయనను వేడిచే విశేషవోయిన ఆయన శిష్యులలో కనీసం ఒకరైనా తీరిగి వచ్చేవారు. యోహాను, మరియతో హటు కనీసం మరో ముగ్గురు నతరీలతో ఉన్నాడు. ఆ నలుగురు నతరీలు యేసుతో హటు శిలువ దగ్గర ఉండటంలో ఏదో కొంత వరమాదకరమైన విషయమే ఉండి ఉండాలి. ఎందుకంటే, రోమన్ వరభుత్వం శిలువ వేయడానికి అర్హుడని భావించేంతటి నేరనధుడిగా ఒక వ్యక్తి పరిగణించబడడాడంటే, మేకు ఏదైనా జరుగుతుందనే భయంతో మేరు బహుశా అతని చుట్టూ ఉండటానికి ఇష్టపడరు. చేవరికి, మేగతా శిష్యులందరూ వారివోవడానికి కారణం అదే కదా? యేసు మనరుత్సాహం చొంది పరలోకానికి ఆరోహణమైన తర్వాత కూడా, అవొనతులులందరూ యరూషలేములోని మడగదిలో సమావేశమై, బహుశా తమకు కూడా అదే జరుగుతుందేమోనన భయంతో బయటకు వెళ్ళడానికి కూడా భయపడేవారు కదా?

అయినప్పటికీ, ఈ నేతరీలు యేసు క్రీస్తు పట్ల తమకున్న వరేమ మరీయు భక్తితో అక్కడ ఉన్నారు, రాబోయే వరమాధానాని హరు ఏమాత్రం లెక్కచేయలేదు. ఆ మిగిలిన ముగ్గురు నేతరీలు ఎవరు? వారిలో ఒకరు క్లోవా భార్య అయిన మరీయ. ఆమె క్లోవా భార్య అనే విషయం తప్ప, ఆమె ఎవరో మనకు ఇంకేమీ తెలియదు. ఆమె గురించి మనకు వేరే సమాచారం ఏమీ లేదు, కానీ ఆమె యేసును వరేమించిన వారితో ఒకరు.

మతేతయే సుహార్త వరకారం, జెబెదయే కుమారులైన యాకోబు, యోహానుల తల్లి మరొక నేతరీ; మారకు సుహార్త వరకారం సలోమీ, మరీయు యోహాను సుహార్త వరకారం ఆమె యేసు తల్లికి సహోదరీ. ఈ విధంగా, యాకోబు, యోహానులు యేసుకు మొదటి కజినలు. సలోమీ గురించి, యేసు పరిచర్యలో అంతకుముందు ఆమె చేసిన ఒక పని గురించి మేకు గుర్తుందా? ఆమె యేసు వద్దకు వచ్చి, "వరభూ, నీమ నీ రాజ్యయానాని నేరేమించినవమడు, నా కుమారులైన యాకోబు, యోహానులకు నీ కుడివైపున ఒకటి, నీ ఎడమవైపున ఒకటి చొవ్వున నీంహాసనాలను ఇవ్వాలని నేను కోరుకుంటున్నాను" అని ఆయనతో చెప్పింది. యేసు వరతినపందనగా వరేమతో ఆమెను గద్దించారు, ఎందుకంటే అలాంటి నేహార్థమారితమైన ఆశతో రాజ్యం నేరేమించబడదు. హానతహానికీ, భవిష్యత్తులో రాబోయే సమన్యల గురించి, మరీయు ఆయన శిష్యులు చేరించవలసిన మూల్యం గురించి సలోమీకి ఏమాత్రం తెలియదు.

మూడవ నేతరీని మగ్దలేనా మరీయగా గుర్తించారు, ఈమె నుండి యేసు దుష్టాత్మలను వెళ్లగొట్టాడు.

యేసు చేసినదానికి ఆమె ఎంతగానో కృతజ్ఞతతో ఉంది, దానిని ఆమె ఎన్నటికీ మరచిపోలేకపోయింది. నీలువ వద్ద వరమాదం ఉందని ఆమె నిజంగా పట్టించుకోలేదు. ఆమె తన వరభుమను వరేమించింది మరీయు యేసు తన కోసం చేసినదానికి ఆమె తన కృతజ్ఞతను ఎన్నటికీ కోల్పోలేకపోయింది. కాబట్టి, ఆమె సరిగ్గా ఆ నీలువ వాదాల వద్దే ఉంది.

అయితే, మరొక నేతరీ వేరు కూడా ఉంది; మనం ఆమె గురించి చివరగా చర్చించుకున్నప్పటికీ, హానతహానికీ ఆమె వేరే మొదటగా చెప్పబడింది. ఆమె అతని తల్లి, మరీ. మరీ మొదటి నుండి అక్కడ ఉన్నప్పటికీ, మనం కొద్దిసేపటి క్రితం చదివిన ఆ లోదునతుతో సంబంధం ఉన్నప్పటికీ ఆమె మనకు పరిచయం చేయబడింది. ఆ వచనానీ మళ్ళీ చూడండి, లోదునతు వరనతావన వచ్చిన తర్వాత, దాని కోసం జూదం ఆడుతున్నప్పటికీ యేసు తన తల్లితో మాట్లాడటం వేరు గమనితారు. నవ్వటంగా, సైనికులు ఆ లోదునతును తొక్కినప్పటికీ, వారు అతని హృదయానికి, అలాగే అతని తల్లి హృదయానికి కూడా చాలా వర్యమైన దానిని తాకారు. ఎందుకంటే బహుశా ఆ లోదునతును యేసు కోసం ఆమెనే కుట్టి ఉంటుంది. అందుకే, వారు ఆ లోదునతు కోసం జూదం ఆడుతున్నప్పటికీ, ఆయన వెనక్కి తీరిగి తన వర్యమైన తల్లితో మాట్లాడటంలో ఆశ్చర్యం లేదు.

బహుశా ఆ సమయంలో జరుగుతున్నదంతా మరీయకు అర్థం కాలేదేమో. ఆమెకు అర్థమైందని నేను అనుకోను. కానీ ఆమె అతనిని వరేమించగలిగింది; ఎందుకంటే, అతడు ఆమె కుమారుడు— అతడు ఆమె తొలిచూలు కుమారుడు. ఈ వరపంచంలో తల్లి వరేమకు నాటి ఏదైనా ఉందా? ఉందని నేను అనుకోను. నీలువ వాదాల వద్ద నీలబడి, తన కుమారుడు, తన తొలిచూలు కుమారుడు వేలాడుతూ, చనిపోతూ, రక్షణరావంతో, బాధపడుతూ, వరతే శ్వాస కోసం వరేమతుండగా చూస్తున్నప్పటికీ మరీయ ఏమీ అనుభవించే ఉంటుందో వేరు ఊహించగలరా? పరిశుద్ధాత్మ దేవర గర్భం ధరించినవాడు, దేమని కుమారుడు అని వేలువబడతాడని దేవదూత చెప్పినవాడు అతడే. అలా నీలబడి చూడటానికి ఎవరూ ఇష్టపడరని వేరు అనుకోవచ్చు, కానీ ఆమె అతని తల్లి మరీయు అతడు ఆమె కుమారుడు. ఆమె అక్కడ ఉండవలసి వచ్చింది, అది ఎంత బాధాకరమైనప్పటికీ ఆమె అక్కడ ఉండటం వరపంచంలోనే అత్యంత సహజమైన విషయం. చట్టం దృష్టిలో యేసు ఒక నేరనథుడు కావచ్చు, కానీ యేసు ఇప్పటికీ ఆమె కుమారుడే.

ఇవ్వపటి వరకు మోరీ చూసిన, వీన్ మరయు అనుభవించిన వీషయాలన్నీంటినీ ఆలోచించండి. యేసుకు కేవలం ఎనిమిది రోజుల వయస్సు ఉన్నవముడు, ఆమె మరియు యోనేమ శిశువైన యేసును దేవాలయానికి తీసుకువెళ్ళిన వీషయం మేకు గుర్తుందా? హరు ఆయనను వరతేషరీంచబోతున్నారూ, మరియు అది ఆయన సున్నతీకి సమయం.

హరు ఆయనను దేవాలయానికి తీసుకువెళ్ళారూ. అక్కడ నీవయోను అనే జ్ఞానీ, వృద్ధుడైన దైవభక్తీగల వయక్తీ ఉన్నాడు. అతనికి పరీశుద్ధాత్మమ ఇలా హగ్దానం చేసింది: "నీవయోను, నీమ మననీయను చూసే వరకు చనివోమ." యేసును చూడగానే ఆ హగ్దానం నెరవేరిందని నీవయోను గెరహించాడు. ఆయన దేమని కుమారుడు. "అవముడు నీవయోను హరీని దీవించి, ఆయన తల్లిలియైన మరియుతో ఇలా అన్నాడు: 'ఈ శిశుమ ఇశ్రాయేలులో అనేకుల పతనానికి, ఉన్నతీకి కారణం కాబోతున్నాడు; మరియు అనేక హృదయాలలోనీ ఆలోచనలు బయలుపరచబడేలా, వీరోధంగా మాట్లాడబడే ఒక సూచనగా ఉండబోతున్నాడు. అంతేకాక, ఒక ఖడ్గం నీ ఆత్మను కూడా వొడున్తుంది.'" (లూకా 2:34-35)

యేసుకు ఎనిమిది రోజుల వయసున్నవముడు, నీవయోను ఆమెతో, "ఖడ్గం నీ ఆత్మను కూడా వొడున్తుంది" అని చెప్పినవముడు, అతను దీని గురించి మాట్లాడుతున్నాడో మరియు ఎవ్వునా అర్థమైందని వేరు అనుకుంటున్నారా? నాకు మాత్రం అన్నసలు అర్థం కావడం లేదు. కానీ, తన అత్యంత భయంకరమైన భయాలు నిజమవడానీ ఆమె చూసింది. అందరి కోసం తన వరణానీ అర్థపడడానికి వచ్చేసిన తన కుమారుని వరకేకను ఖడ్గం వొడవడానీ ఆమె చూసింది. ఆయన చేతులలో మోకులు దింపిన రోజును మరియు చూసింది. ఆయన నుదుటిపై ఆ ముళ్ళల కిరీటానీ బలవంతంగా వెట్టిన రోజును ఆమె చూసింది. ఆయన చేవరీ శ్వాస వేడిచిన రోజును ఆమె చూసింది. దేమని చిత్రానికి లోబడటానికి మరియు ఎంతో మూల్యం చెల్లించాల్సిన వచ్చేందీ, కదూ? ఆమె అక్కడ నీలువ హడాల వద్ద నీలబడి యేసు చనివోవడానీ చూన్తున్నవముడు, ఆమె మనసులో ఎన్నీ రకాల సంఘటనలు మెదులుతూ ఉండి ఉంటాయో ఒకకసారి ఆలోచించండి.

ఆమె తొలిచూలు కుమారుని వీషయంలో దేమని అంతిమ వరణాళిక నెరవేరే సమయం ఇవ్వముడు వచ్చేందీ. యేసు యావత్ వరపంచ హవాల కోసం అమరవేరుడ్డై మరణిన్తాడు.

మోరీ గురించి మరొక వీషయానీ గమనించండి. దానీ గమనించకపోవడం సులభం. మోరీ అక్కడ నీలబడి ఉందని చెప్పబడింది. ఆమె నీలబడింది. ఆమె నొవ్మనీల్లలేదు, పడిపోలేదు. సుమారు మూడు దశాబ్దాల క్రితం దేవదూత వందనానికి నేపదించిన అదే వరశాంతమైన నేతరీగా ఆమె పైకి కనిపించింది. ఆమె ఆ దేవదూతతో, "ఇదిగో నేను వరభుమ దానినీ, నీ మాట చొవ్వున నాకు జరుగుగాక" అని పలికింది. మోరీ అవ్వపటికి అదే విధమైన బలానీ వరదరేశించింది. కాబట్టి ఆ రోజున ఆమె తన కుమారుని గొవ్వ బాధలోకి వరవేశించి, ఆ హతరలోనీ చేదు అడుగు భాగం వరకు తీరాగింది.

"నా దేవా, నా దేవా, నన్ను ఎందుకు విడిచివెట్టామ?" అని యేసు అరవడం వీన్ ఆ వరజలందరికీ అది ఒక వెద్ద దిగ్భరంతి కలిగించి ఉండాలి. అది ఎంతటి బాధాకరమైన దిగ్భరంతి అయి ఉండాలి; కానీ అది మరియు హృదయానీ నలివేవీనంతగా మరెవరీ హృదయానీ నలివేవీయలేదు. ఆమె అక్కడ నీలబడి అది వీన్ నది. మరియు జీవితంలో మనం చూసేంత హృదయనెవరేశ రూపంలో దుఃఖం ఎన్నడూ వయక్తమవ్వలేదు. కానీ తన తీవరమైన వేదన అంతటిలో కూడా, అతను ఎవరీ గురించి చింతిన్తున్నాడు? అతను తన తల్లి గురించి చింతిన్తున్నాడు, కాదా? ఆమె తన వరకేకన యోహానుతో నీలబడి ఉండటం చూసి, అతను తన తల్లితో, కింగ్ జేమ్స్ అనువాదం వరకారం, "వరీయమైన నేతరీ, ఇదిగో నీ కుమారుడు, ఇక్కడ నీ కుమారుడు ఉన్నాడు" అని అన్నాడు.

ఇవ్వముడు నీశ్చయంగా, యోహాను ఇకపై మరియు బాధ్యతను నవీకరించబోతున్నాడని యేసు ఆమెకు మరియు యోహానుకు చెప్పిన విధానం అదే. యేసు యొక్క భూలోక జీవితం దాదాపు ముగిసిపోయింది మరియు ఆమెను చూసుకోవడానికి ఎవరో ఒకరు అవసరం.

ఆమె బలవంతురాలైనవప్పటికీ, ఆమెకు ఆసరా అవసరం వడింది. ఆ ఆసరా ఇవ్వగలడని యేసు నవ్వవీన వయక్తీ యోహాను.

బహుశా ఇది కొంచెం మేతగా అనివించవచ్చు, కానీ సహాయం చేయడానికి ఆమె కుటుంబ సభ్యులలో ఎవరూ అక్కడ లేరు.

యేసు ఆ బాధ్యతను యోహానుకు ఎందుకు అవసరమైనవలన వచ్చింది? నేపవ్వలంగా, ఆమె భారత అయిన యోనేషు మరణించాడు. ఆ విషయం మనకు ఖచ్చితంగా తెలియదు, కానీ యేసుకు 12 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చిన తర్వాత యోనేషు వేరు ఎక్కడో వరసావించబడలేదు. కాబట్టి మరేయి బహుశా ఒక విధవరాలు. యేసు తన తల్లిని చూసుకోవడానికి తన నోదరులలో ఎవరినీ వేలవలేకపోయాడు, ఎందుకంటే ఆమె ఆయనను విశ్వసించినవపటికీ, ఆయన నోదరులలో ఎవరూ ఆయన కోరినట్లు అని ఇంకా నమ్మలేదని యోహాను మనకు చెబుతున్నాడు. నేపవ్వలంగా, వారిలో ఎవరూ అక్కడ లేరు, వారు చాలా కాలం కోరితమే వెళ్లిపోయారు. వారు బహుశా ఎవమీడూ అక్కడ ఉండి ఉండకపోవచ్చు. కాబట్టి, ఆయన తన వరేయి నేనెహోతుడైన యోహాను వైపు చూసి, "యోహాను, ఈ నోతరీని జాగ్రత్తగా చూసుకో, ఈమె నీ తల్లి" అని చెప్పాడు.

శిష్యులందరూ యేసును విడిచి వెళ్లిపోయారని బైబిలు మనకు చెబుతోంది. కానీ యోహాను నీలువ దగ్గర, సరేగ్గా నీలువ అడుగున నీలబడి ఉన్నాడు. మిగిలిన 11 మంది లేదా 10 మంది ఎక్కడ ఉన్నారో ఎవరికీ తెలుసు? యూదా ఆత్మమహత్య చేసుకున్నాడు, మిగిలిన 10 మంది ఎక్కడో దాక్కున్నారు, కానీ యోహాను యేసుకు నమ్మకంగా అక్కడ ఉన్నాడు. తాను యోహానును నమ్మగలనని యేసుకు తెలుసు. కాబట్టి, యోహాను యేసు తల్లి అయిన మరేయి పక్కన నీలబడి ఉండగా, యేసు అతనితో ఇలా అన్నాడు, "యోహాను, నేను నీనను నమ్మగలనని నాకు తెలుసు. నీవు నాకు నమ్మకంగా ఉన్నావు, మరేయి నీవు నాకు నమ్మకంగా ఉన్నట్లే నా తల్లికి కూడా నమ్మకంగా ఉంటావు. ఆమెను జాగ్రత్తగా చూసుకోమని నేను నీనను కోరుతున్నాను." అది యోహానుకు ఎంత గొప్ప వరశం! దాని అర్థం కేవలం ఆమెకు తలదాచుకోవడానికి చోటు కల్పించడం మాత్రమే కాదు; ఆమె బాధ్యతను తీసుకోవడం కూడా. క్రొత్త నీబంధనలో మరేయి వరసావన చేపరసారీగా అవసరాలుల కార్యముల గేరంథంలో ఉంది, అక్కడ ఆమె పరీశుదేహాత్మమ వరం కోసం ఎదురుచూసేతున్న ఇతర శిష్యుల సమక్షంలో ఉంటుంది, కానీ ఆమె యోహానుతో అక్కడ ఉందని బైబిలు మనకు చెబుతోంది. కాబట్టి, యేసు తనవై ఉంచిన నమ్మకానికి యోహాను తగినట్లుగా జీవించినాడు.

ఇది ఒక శక్తివంతమైన కథ; ఇది కథలో ఒక భాగం మాత్రమే, ఇది ఆ ఏడు వాక్యాలలో ఒకటి మాత్రమే. యేసు కోరినట్లు మరణించిన ఈ దృశ్యంలో ఎంతో గొప్పతనం ఉంది. కానీ దీని నుండి మూడు చేసిన అనువరతనాలను చేయడానికి వరయత్నించడం:

1. వీఫలమైన వారికి కూడా కృప చూపబడుతుంది. యోహాను తన జీవితంలో వెనక్కి వెళ్లి, మార్చగలిగినా లేదా చెరివేయగలిగినా బాగుండేదని కోరుకున్న విషయం ఏదైనా ఉందంటే, అది మేగతూ అందరిలాగే తను కూడా యేసును విడిచివెట్టిన సమయమే. కానీ అతను దానిని చెరివేయలేకపోయాడు.

యోహాను ఆ తాపము చేసినప్పటికీ, వరభుమ "సరే యోహాను, నీకు ఒక అవకాశం వచ్చింది, కానీ నువ్వు దానిని పాడుచేశావు, ఇక కూర్చో. నువ్వు బయట ఉండు" అని అననందుకు మేరు సంతోషించుకున్నారా? యోహానుకు ఆయన కృప మువ్వకంగా ఉంది, ఆయన యోహానును తీరిగే నవ్వించి, తన తల్లిని చూసుకునే ఈ ధన్యమైన బాధ్యతను కూడా అతనికి అవసరమైనాడు. వరజలారా, మేరు వీఫలమైనప్పటికీ—వీఫలమైతే కాదు, కానీ మేరు వీఫలమైనప్పటికీ—మనమందరం వీఫలమమతాము, వీఫలమమతానే ఉంటాము—యోహాను చేసినట్లుగా యేసు వైపు తీరగండి. ఎందుకంటే మన వరభుమ కృపగలవాడు, ఆయన మనలను తీరిగే నవ్వించి మనరుద్ధరిస్తాడు.

2. నీరు రక్షణం కంటే చిక్కినది. మనమందరం ఆ హత నామతను వినే ఉంటాం: "రక్షణం నీటి కంటే చిక్కినది," యేసులో "రక్షణం కన్నా నీరే చిక్కినది." నేను చెప్పదలుచుకున్నది ఏమిటంటే, బాప్తీస్మము జలాల ద్వారా ఒకరు యేసు కోరినట్లు రక్షణతో సంబంధం కలిగి ఉంటారు. మనం మన హుళును ఒప్పించుకొని, యేసు కోరినట్లు మన విశ్వాసానినే వేయకతపరిచి, మన హుక్కుమాపణ కొరకు నీటి బాప్తీస్మములో హతవెట్టబడినప్పటికీ, మనం ఆ నీటి నుండి లేపబడి, మనరుత్థానం పొంది, ఒక నూతన జీవితంగా, ఒక స్పష్టంగా మారతాము. మనం క్రైస్తవులమమతాము. మనం సహోదరులమమతాము.

మరియు ఒకరికొకరు మరియు వరభువైన యేసు క్రీస్తుకు సహృదయము. మన నొంత రక్షత సంబంధాల కన్సా కూడా ఎంతో వీలువైన మరియు ఎంతో శక్తివంతమైన సంబంధంలోకి మనం నీటిలో జన్మించినవమడు ఒక కొత్త బంధం ఏర్పడుతుంది. బాప్తీస్మము జలాలలో యేసు క్రీస్తు రక్షతంలో కడగబడిన మనకు, తరచుగా రక్షతం కన్సా నీరే బలమైనదని తెలుసు.

3. మన తల్లిదండ్రులను గౌరవించాలనే వీలుమను ఎన్నడూ అతీతమించవద్దు. చొలు ఇలా వ్రాశాడు, "వీలెలారా, వరభుమ నామమున మీ తల్లిదండ్రులకు లోబడియుండుడి; ఇది ధర్మము. మీ తండ్రేని, మీ తల్లిని సన్మానించుటయే మొదటి ఆజ్ఞ. అట్లు చేసినయెడల మీకు మేలు కలుగును, భూమిమీద మీ ఆయుష్షు అధికముగా నుండును." (ఎఫెసీయులకు 6:1-)

3) యేసు, తన మరణ క్రొవణాలలో కూడా, తన వర్యయమైన తల్లిని గౌరవించి, ఆమెకు నమాళులరేపించాడు. మన పరిస్థితులు ఎలా ఉన్నా, లేదా మన తల్లిదండ్రుల పరిస్థితులు ఎలా ఉన్నా, మన తండ్రేని, తల్లిని గౌరవించాల్సిన బాధ్యత నుండి మనం ఎవ్వరికీ బయటపడలేము. యేసు, తన మరణ క్రొవణాలలో కూడా, సరిగ్గా అది సత్యాన్నే వరదరశించాడు. అమజింగ్ గ్రేస్ హారం #1253 నటివ్ ఫలాట్ మార్చి 10, 1996